

De Zygote

Woordeloze fantasie voor jonge kijkers
van 2 tot 5 jaar

Synopsis

Een wezen half-mens, half-dier,
heeft een stukje grasveld uitgekozen als
woonplek. Een fantasieboom en gekleurde
bloemblaadjes vormen haar wereld.

Op een avond gaat de Zygote slapen
en nestelt ze zich in haar bed van gras. Maar...
er is iets dat haar hindert! Zoekend en tastend
vindt ze een rode jas. Zoiets heeft ze nog nooit
gezien! Nieuwsgierig trekt ze de jas omgekeerd
aan. Haar hand verandert, vervolgens haar arm
en... Hop! Daar komt ze tevoorschijn,
helemaal in de ban van die magische jas.
Een reis van gedaanteveranderingen begint...

Het lichaam en de kledingstukken van de Zygote
vormen het toneel van haar verbeelding,
haar dans toont ons mysterieuze personages.
Het universum van de Zygote ontvouwt zich
voor onze ogen en zij troont ons mee in haar
ludieke, poëtische en burleske wereld. In die
wereld ontmoet ze de Ander, die haar eenzame
leven verstoort, maar haar ook de mogelijkheid
biedt om te delen.

Goede reis...

Regie :

Roxane Lefebvre

Spel :

Katia Dergatcheff

Decor :

Alicia Jeannin

Licht

en regieassistentie :

Laura Durnez

Kostuums :

Alexandra de Wilde

Muziek :

Roxane Lefebvre
& Cyril Fleury

Artistieke benadering

Het project is ontstaan uit de idee om een voorstelling te creëren die kinderen uitnodigt tot verbeelding. Via de bewegingen en de dans van De Zygote worden kinderen meegevoerd op een poëtische en meeslepende reis.

Een verhaal vertellen met bewegingen

Om een theaterstuk te maken, vertrekken we vanuit het lichaam in haar hele hoedanigheid en al haar speelmogelijkheden. Het lichaam verbeeldt situaties, kwesties, personages. De Zygote vertelt een verhaal met haar dans en bewegingen. Op deze manier worden allerlei beelden gecreëerd en kan de toeschouwer zijn of haar verbeelding de vrije loop laten.

De verbeelding van de toeschouwers

Wat wij belangrijk vinden in beeldend werk is de mogelijkheid om de deur open te zetten naar verbeelding en dromen. Hoe kunnen we in het verhaal een ruimte creëren waar plaats is voor twijfel, verbazing en vragen? Het verhaal is niet meteen interpreteerbaar op één bepaalde manier. De beelden blijven open tot interpretatie en de kinderen krijgen de mogelijkheid om hun eigen fantasie de vrije loop te laten.

De poëtische ruimte die gecreëerd wordt tijdens deze

voorstelling, buiten het bekende en buiten reeds betreden paden, nodigt de kinderen uit om mee te groeien tijdens het spel, inventief, creatief en zonder achtergrondkennis. Het kind krijgt de kans om een aanloop te nemen... en hop!

Het kledingstuk en de gedaante-verwisseling

Het kostuum wordt op een speelse manier gebruikt. De Zygote richt zich tot 2-5 jarigen die zich op deze leeftijd zelf leren aankleden.

Hoe transformeert een kledingstuk me als ik het aantrek? Ben ik nog steeds dezelfde persoon met dit stuk stof dat als een tweede huid op mij kleeft? Hoe wordt mijn lichaam beïnvloed door haar vorm en haar dans? En als ik dat kledingstuk nu eens omgekeerd aantrek, of binnenstebuiten, de handen waar de voeten moeten zitten, het hoofd aan de kant van de billen,...? Wie ben ik doorheen al deze gedaanteveranderingen?

Het kledingstuk wordt hier beleefd als een

onthulling van onze identiteit: in de huid kruipend van denkbeeldige personages laat De Zygote toe zichzelf beter te leren kennen en verschillende facetten van zichzelf te ontdekken.

Het kledingstuk en de norm

De voorstelling behandelt het kledingstuk ook vanuit een ander oogpunt. Het kostuum legt een aantal beperkingen op: het staat voor een zekere versie van zichzelf, conform aan bepaalde codes, een sociaal milieu, een herkenbaar beroep, duidelijk voor iedereen. Het tweedelig pak verwijst naar de arbeidswereld.

Maakt kleding ons tot marionet? Verplicht kledij ons om te leven volgens bepaalde codes en afspraken die we moeten nakomen? En welke vrijheid biedt kleding ons, eens we ze aangetrokken hebben? De voorstel-

« *Beweging kan nooit liegen* »

Martha Graham

ling richt zich op kinderen die zich leren aan te kleden volgens een bepaalde norm. De Zygote zal het kostuum echter nooit juist aantrekken, met als doel de kinderen uit te nodigen tot creativiteit, verbeelding, omdraaien van de dagelijkse werkelijkheid... en poëzie.

Een Eenzame die de Ander ontdekt

De Zygote woont alleen. Het kledingstuk komt als een indringer in haar “wereld” maar biedt ook de mogelijkheid om een Ander te ontmoeten: een object waarmee ze zal kennismaken, dat haar boos, gefrustreerd, blij zal maken, waarmee ze avonturen zal beleven die haar doen spelen en ontdekken.

Uiteindelijk wordt het kledingstuk een tweede personage. Het is tegelijkertijd ontroerend en verwarrend om getuige te zijn van deze gedaanteverandering: de Zygote maakt van het kostuum een imaginaire vriend om uit de eenzaamheid te treden en nieuwe avonturen te beleven en te delen.

Oorsprong van het project

Drie jaar geleden las Katia “De Wolfsvrouw vertelt” van Clarissa Pinkola Estés, een verzameling verhalen over vrouwen. Eén van die verhalen raakte haar enorm: De Onbegrepen Zygote. Het verhaal gaat over een “Zygote” die opgroeit in een familie die niet de hare is. Ze moet zich aanpassen aan een omgeving die ze niet kent en waar ze zichzelf niet in herkent. Na het lezen van dit verhaal besloot Katia een solo voorstelling te creëren voor kleine kinderen omtrent de thema’s normbesef en onaangepastheid.

Het eerste thema: normbesef

Tijdens het creëren van de voorstelling vertrokken we vanuit improvisaties op normbesef van objecten en kleding. Twee gedragingen kwamen al snel tot uiting: de strijd tegen normen en/of omgaan met normen. In het eerste geval leidt de strijd ongetwijfeld tot een impasse, hulpeloosheid, oplopende frustratie en woede. In het tweede geval, daarentegen, wanneer er met de normen wordt gespeeld, constateerden we dat creativiteit zich ontwikkelt en dat nieuwe wegen zich aftekenen, geheel onverwacht. Het is net de norm zelf die vraagt en uitdaagt om verder te gaan dan bepaalde codes of vanzelfsprekendheden.

Het is deze creativiteit die ons toeliet om een imaginaire reis te creëren, vertrekkende van een kledingstuk. Of hoe het lichaam gebaren uitvindt en herontdekt, die ons meenemen op een denkbeeldige tocht...

De ontmoeting tussen een danseres, een regisseur en een lichaam

Katia overtuigde Roxane Lefebvre, regisseur-actrice-danseres, om mee te stappen in dit avontuur. Hoe, vertrekkende vanuit dit dansstuk, de

weg vinden om dit verhaal om te zetten in theatercodes: een dramaturgie, spel, een kader, een ritmische code, definitie van het personage,...? Een verhaal kreeg vorm en precisiewerk begon: wat doet dit avontuur met de kleren met het personage zelf? Welke gedaanteverwisseling? Hoe vertalen deze bewegingen zich naar de kijker toe? En kan dit verhaal de visie van de kijker veranderen?

De samenwerking met de decorbouwer en de kostuumontwerper maakten het mogelijk om het universum van De Zygote op punt te zetten. Samen werd er nagedacht om een unieke fantasiewereld te creëren. Het dierlijke personage kreeg stilaan meer vorm: de Zygote heeft een dierlijk uiterlijk (verplaatsing op de grond, instinctieve bewegingen), maar we wilden dat het niet geheel duidelijk is om wel dier het precies gaat, om het ongekende en het vreemde een plaats te laten. Beetje bij beetje werd de basis van het concept duidelijk, werden de gebaren ontwikkeld en ontstond het decor.

Team

Katia Dergatcheff

Kleine Katia hield ervan om te bewegen. Al heel vroeg begon ze te dansen. Tijdens haar studies psychologie werd ze ook verliefd op de menselijke ziel. In 1999 begint ze een opleiding danstherapie, omdat ze gefascineerd is door het lichaam en meer bepaald de link tussen lichaam en geest. Van 2007 tot 2013 ontdekt ze danstheater, dankzij Maria Ortiz-Gabella (Compagnie Arcane). Ze danst, en Hop! ze speelt er in een vijftigtal kleuterscholen met Cabane, een theater-dans solovoorstelling voor kleine kinderen. Ze verfijnt haar dans en legt op een fijngevoelige manier de link tussen de theatraliteit van beweging, dans en vertolking.

Sinds 7 jaar werkt Katia aan schoolvoorstellingen voor jonge kinderen. Naast dans en beweging, kwam drama beetje bij beetje op de voorgrond en daarom volgde ze een bijkomende vorming clownerie (Compagnie Partis pour Tout Faire). Door deze ervaring met bewegingstheater en mime kreeg haar zoektocht een ander perspectief. In september 2012 werd Compagnie Atika opgericht in Brussel. Haar eerste stuk, De Zygote, is een theater-dansvoorstelling voor kinderen van 2 tot 5 jaar, geregisseerd door Roxane Lefebvre.

Roxane Lefebvre

Sinds haar universitaire studies en haar opleiding klassieke dans, jazz en moderne dans, is Roxane Lefebvre zowel gebeten door beweging als literatuur. Sinds 8 jaar maakt ze voorstellingen waarin ze theater, beeld en soms dans combineert. Ze deed eerst stages regie en dramaturgie bij Philippe Sireuil, Lorent Wanson, Jasmina Douieb,

Fré Werbrouck, Thierry Lefèvre, Pascal Crochet... Nadien werkte ze steeds meer voorstellingen uit waarbij dans, theater, performance en zang gecombineerd werden: Là où règne le Chaos des Anges van

Dounia Depoorter en Fatou Traore, Le Monde de Luce et ses extases van Compagnie Ah mon Amour, Trois d'Alice van Visscher... Ze schrijft en regisseert nu haar eigen projecten: het project "Pisteo" in samenwerking met Leurs Yeux; een visueel theaterstuk (Rijke Klaren, 2014); La Zygote met Compagnie Atika (een danstheatervoorstelling die gespeeld wordt in kleuterscholen sinds 2013); en projecten waar ze experimenteert met performance en plastische kunst: Voir tout nous trouverait le visage et Aveugle comme un arbre, en het lichaam en haar naaktheid, vreemdheid en alle lagen die haar bedekken: Perte ou Les mots peuvent-ils dire le vrai?

Alicia Jeannin

Alicia is van kindsbeen af geïnteresseerd in... alle kunsten. Het begon met muziek (piano, zang), en al gauw verdiepte ze zich ook in theater (spel) en plastische kunsten (video, installaties, performances).

Uiteindelijk koos ze voor decorontwerp en studeerde ze Decorbouw aan La Cambre (ENSAV). Ze ontmoette er Pascal Crochet en Patrick Bonté, bij wie ze stages liep en als assistent werkte, tot ze haar diploma behaalde in 2011. Ze werkte ook bij de decorbouwer Satu Peltoniemi voor verscheidene voorstellingen, waaronder de opera Thérèse, geregisseerd door Daniel Donies.

In 2012 werkte ze in residentie bij het Braziliaans gezelschap Teatro da Vertigem rond het thema “beweging als artistieke benadering”. Ze vergezelde het team van decorontwerpers bij hun tour in Sao Paulo met het stuk Bom Retiro, 986m. Terug in Brussel hernam ze verschillende engagements, waaronder kortfilms, voorstellingen voor kinderen zoals Kant, au bord du sommeil (Compagnie Inti Théâtre Inti), La Zygote (Compagnie Atika), en Leurs Yeux (Roxane Lefebvre en Tarzan, in samenwerking met Pascal Crochet en Thierry Lefèvre).

Laura Durnez

Na haar studies oosterse filologie (Oude Indo-Europese talen) richt Laura Durnez zich op de podiumkunsten (Europese Master Podiumkunsten) en krijgt haar werk een meer uitgebreide invalshoek en doet ze assistenschappen (regie, licht, decorbouw, kostuum- en accessoireontwerp) bij theatergezelschappen als Tof Théâtre, Compagnie Kiroul, Compagnie Atika, maar ook bij de opera en enkele cinemahuizen.

Daarnaast begeleidt Laura activiteiten met kinderen en jongeren bij Cemea (als animatrice en coördinatrice van speelpleinen, en vakantiecampen, workshops grafiek en fotografie, begeleiding van jongeren in het kader van het festival van Avignon) en volgt ze een opleiding hedendaagse dans en klassieke zang.

Alexandra De Wilde

Ik teken, ik knip, ik zet in elkaar, ik haal uiteen... en dat zijn nieuwe silhouetten die het daglicht zien! Pure magie!

Kostuums maken is voor mij de combinatie van artistiek plezier en technische kneepjes van het vak. Ik dompel me onder in de wereld van de voorstelling en haar personages en laat me leiden door mijn verbeelding. Het is een proces waar ik graag aan deelneem, van het ontmoeten van het team, het uitwisselen van ideeën tot het uitwerken van het pasontwerp, en... uiteraard het plezier om het kostuum op scene te zien! Mijn opleidingen kleding, kleur-, stijl- en imagoconsulent zijn voor mij waardevolle hulpbronnen om te zorgen voor kwaliteit in elke stap van het creatief proces.

Partners

De voorstelling De Zygote werd gesteund en mogelijk gemaakt door residenties bij Théâtre La Roseraie, Pantalone, de Leopold I School in Laken, en in de lokalen van het gemeenschapshuis Lire c'est Partir (Frankrijk).

PANTALONE

De Zygote draait sinds september in Franstalige en Nederlandstalige scholen in België en Frankrijk. Een dertigtal voorstellingen...

SEPTEMBER 2013

Donderdag 26 et Vrijdag 27 – op het Festival Gallo-Pins (Saint Jouan les Guérets - Frankrijk)

OCTOBER 2013

Maandag 24 - École St-Léon (Lillois-Witterzée)

NOVEMBER 2013

Dinsdag 26 - École Ecoline (Rosières)

DÉCEMBER 2013

Donderdag 05 - École Notre Dame de la Paix (Brussel)

Donderdag 12 - École Anne Frank (St Pierre sur Perray - Frankrijk)

Woensdag 18 - École La Clé (Brussel)

Donderdag 19 - École La Clé (Brussel)

Vrijdag 20 - École Les Eburons (Brussel)

JANUARI 2014

Vrijdag 10 - École Aurore (Evere)

Dinsdag 14 - École La Colombe (Brussel)

FEBRUARI 2014

Donderdag 06 – Rinkelink School (Brussegem)

Donderdag 13 – École n°8 du Bois de la Cambre (Elsene)

Agenda

MAART 2014

Dinsdag 18 - kinderdagverblijf Marie Louise (Brussel)

Vrijdag 21 - Vrije Kleuterschool Ter Dreef (Merchtem)

APRIL 2014

Dinsdag 1 - Europese School Brussels III (Elsene)

Woensdag 2 - Europese School Brussels III (Elsene)

Donderdag 24 - École des Dames de Marie (Sint-Joost-ten-Node)

Vrijdag 25 - kinderdagverblijf Froissart (Brussel)

MEI 2014

Woensdag 14 - De Boomhut (Alsemberg)

Donderdag 15 - École Leopold 1er (Laken)

JUNI 2014

Maandag 02 - St Michiel (Keerbergen)

Woensdag 11 - Leidstarschool (Laken)

JULI 2014

Woensdag 09 - Centre de Loisirs Les Paquerettes

(Nanterre-Frankrijk)

AUGUSTUS 2014

Saterdag 23 - op het Festival Théâtre Nomades (Brussel)

Contact

Compagnie Atika

Atika vzw / Jourdanstraat 76

1060 Brussel

00 32 (0) 489 88 94 34

info@compagnieatika.be

<http://compagnieatika.be>

Atika
Spectacles jeune public

Bijlagen

Artistieke workshops bij de voorstelling

Samen met de voorstelling biedt Compagnie Atika ook “creatieve dans- en bewegingsworkshops” aan, in optie.

Via de kunst van het bewegen wordt verbeelding en verbazing bij de kinderen geprikkeld. Bij het zien van de voorstelling proeven ze van een zintuiglijke en emotionele ervaring die bijdraagt aan hun ontwikkeling en leerproces. De kleintjes ervaren deze voorstelling meestal met een scala aan gevoelens. Ze ontdekken een nieuwe wereld van beweging, dans, geluid,... De kennismaking met deze voorstelling is completer en concreter als de kinderen zelf kunnen experimenteren met hun eigen lichaam door te bewegen, de ruimte te ontdekken, en creatief te zijn. De taal van het lichaam is immers sterk en helpt basisvaardigheden van jonge kinderen te ontwikkelen:

- de mogelijkheid om zich te concentreren, te observeren, de aandacht te verdelen

- het ontwikkelen van creatieve vaardigheden
- het ontwikkelen van lichaamsbewustzijn en gevoel voor ritme, leren de ruimte in te schatten
- luistervaardigheid aanscherpen, alsook de relatie tot de ander
- andere vormen van communicatie ontdekken (non verbaal)

De workshops die we aanbieden bij de voorstelling gaan ook in op de thema's kleding en gedaanteverandering. Het kostuum dient als bron van creativiteit en fantasie voor de kinderen: de kledingstukken doen het lichaam van gedaante veranderen, met bepaalde mimiek en bewegingen erbij. Kinderen ontdekken dit al spelend en bewegend door zich te verkleden, op avontuur te gaan, en door hun verbeelding te laten werken. We nodigen ze uit om op ontdekkingsreis te gaan en de inventiviteit van hun lichaam te leren kennen!

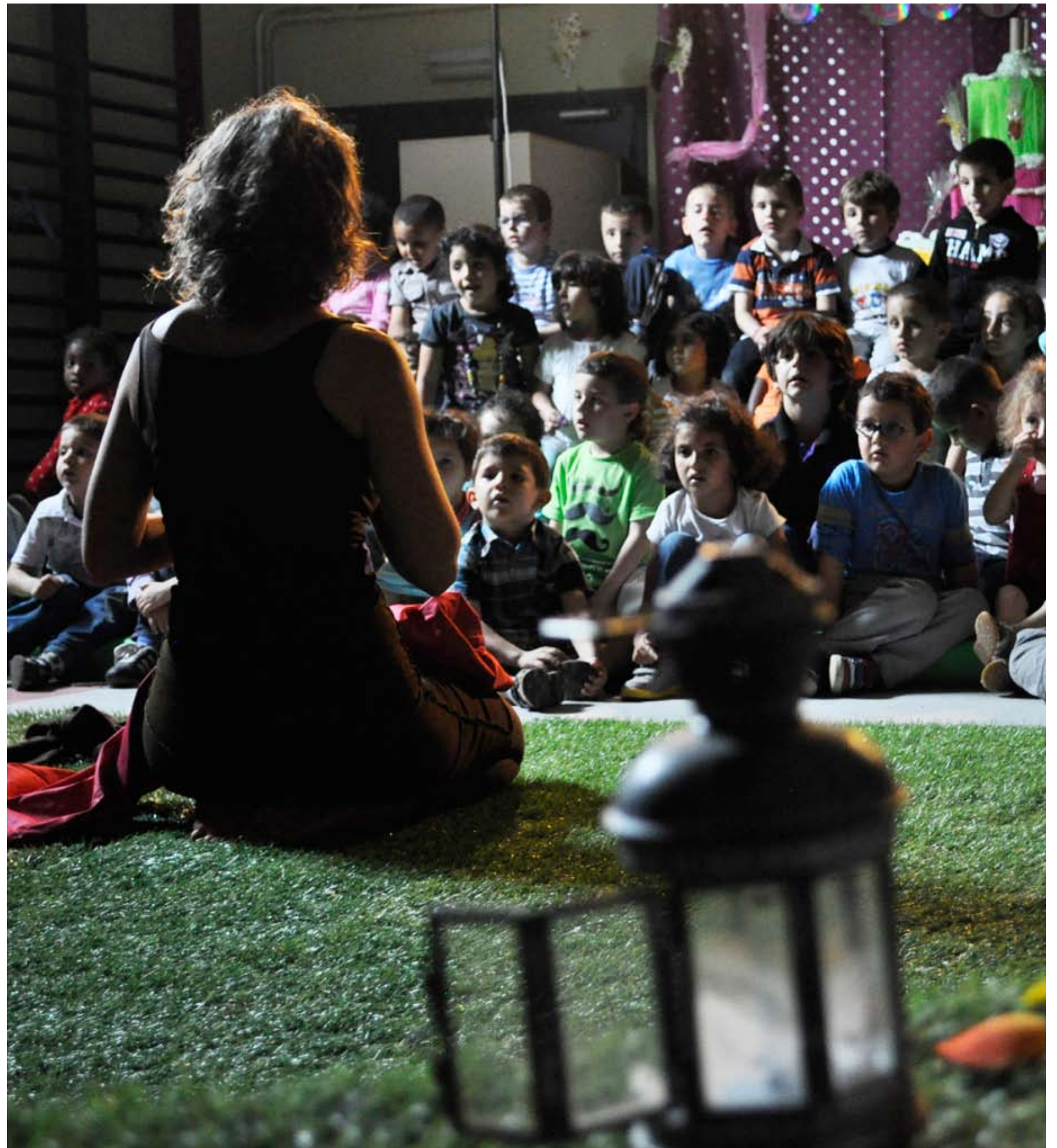
Pedagogische benadering

De voorstelling De Zygote is een 'initiatiereis'. Thema's die voorkomen zijn de volgende:

1. Groeien dankzij de verbeelding

Zoals de avonturen van 'Mary Poppins' of 'Alice in Wonderland', is De Zygote een verhaal over die grens tussen de realiteit en de fantasiewereld, over die magische realiteit die ons toelaat om bijvoorbeeld een eenvoudige jas te veranderen in een prinses. Het exploreert de wijze waarop de ontwaakte droom toelaat het dagelijkse te verlaten, het groter te maken, het een andere wending te geven, het te herontdekken.

Het plezier zich iets te verbeelden is een krachtige ruimte van vrijheid voor het kind. Daardoor creëert het zichzelf, vindt het zichzelf uit, definieert het zichzelf en ontwikkelt het, dit alles ●●●

●●● al spelend. Groeien dankzij het spel, inventief en creatief... om zichzelf te verwezenlijken en te realiseren als kind.

2. Groeien om zichzelf te zijn

‘We spreken af dat we piraten zijn’, zeggen kinderen... Spelen dat men iemand anders is, laat toe zijn identiteit te vormen. Wie ben ik dan? Een klaprozenprinses? Een gekke samourai? Een grote kerel zonder hoofd? Alles tegelijk? Het kind zal moeten ontdekken dat al die facetten deel uitmaken van de complexiteit van het mens-zijn. Het zal moeten leren leven met die vreemde dualiteit: het is evenzeer een mooie prins(es) EN een woedend monster.

3. Groeien dankzij de ander

De Zygote is ook een verhaal over eenzaamheid die verandert en verdwijnt. Het personage verlaat het solitaire spel om de relatie te ontdekken, de ander, het verschil... met als enige partners een jas en een broek, die uiteindelijk een ingebeelde vriend worden. De wereld ontdekken door het anders zijn... De Zygote gaat de confrontatie aan met het anders zijn en gaat nieuwe, ongekende ervaringen beleven, die verrassen. Ze laten haar allerlei soorten sensaties en nieuwe emoties beleven (plezier, woede, verdriet, angst). Die ontmoeting zal haar toelaten te groeien en te evolueren naar autonomie.